

[Ebba Strange]

starter på denne uddannelse, kun får et basisår og så ryger ud ikke stort bedre stillet end dem, der ryger ud af 10. klasse eller 9. klasse.

(Kort bemærkning).

Connie Hedegaard (KF):

Nu kan vi jo ikke blive uenige om, at det gælder om at skaffe så mange praktikpladser som overhovedet muligt; det forsøger vi faktisk også, og vi har også en vis succes på området, kan man trods alt sige. Men nu er det ikke det, vi diskuterer i dag. Jeg synes bare ikke, det skulle have lov til at stå uimodsagt, at det konservative folkeparti ikke gerne vil have, at alle de, som ønsker det, skal i gymnasiet.

(Kort bemærkning).

Ebba Strange (SF):

Jeg er glad for, at jeg har taget fejl af det konservative folkepartis stilling til, om de unge skal have lov til at gå i gymnasiet eller ej, og jeg er enig i, at det ikke er EFG, vi diskuterer i dag, så jeg vil bare give fru Connie Hedegaard den cadeau, at hvis det er det konservative folkepartis politik, så er vi enige.

Ole Vig Jensen (RV):

Foranlediget af den sidste meningsudveksling vil jeg gerne understrege, at jeg i hvert fald ikke erindrer, at der er nogen af de partier, der har taget ansvar for også gymnasieområdet, der gennem mange år har udtrykt noget ønske om, at der skulle være adgangsbegrænsning til gymnasiet. Jeg mener aldrig, at det har været noget reelt. Det kan godt være, at et enkelt parti en enkelt gang i dette ting har givet udtryk for det, men ikke som noget, der har haft praktisk betydning.

Ellers vil jeg indledningsvis gøre opmærksom på, at det radikale venstre jo fik vedtaget en dagsorden om gymnasiet netop på foranledning af en forespørgsel fra socialistisk folkeparti. Den pågældende dagsorden sikrede, at undervisningsministeren forud for fremsættelse af forslag om ændringer af gymnasiet bl.a. foretog en høring hos de parter, som måtte være involveret og interesseret, altså såvel elever og lærere som aftagere af enhver slags.

Det ville være ejendommeligt, synes jeg, og vel nærmest utidigt, hvis vi derfor i dag fra radikal side – når det nu er vores holdning – skulle give tilslutning til SFs beslutningsforslag.

Vi har den opfattelse, at folkettinget nu har sikret, at der bliver en sådan høring, og den skal have lov til at foregå i rimelig fred og ro. Vi må så se, hvad høringen medfører i retning af det, som undervisningsministeren ønsker at fremsætte i folkettinget, og han er jo ifølge dagsordenen forpligtet til at fremsætte et forslag inden udgangen af denne folketingssamling.

Vi vil altså respektere det arbejde, der nu er i gang, og så vil vi forholde os til det på det tidspunkt, da det fremsættes som forslag i folkettinget.

Må jeg så i øvrigt sige om SFs forslag, at det i hvert fald går langt længere, end det radikale venstre har ønsket og også givet udtryk for tidligere. Vi har sagt, at det er nødvendigt med såvel justeringer som nydannelser inden for gymnasieområdet, men det, SF lægger op til, er jo nærmest en revolution af gymnasiet, og hvis jeg har forstået det rigtigt, skal det foregå i løbet af et år.

Hvis man forestillede sig, at SFs forslag skulle nyde fremme, ville jeg tro, at det var en fuldkommen umulig opgave at få det til at virke i løbet af et år, men der er næppe flertal for SFs forslag, og jeg kan sige, at i hvert fald på en række punkter er det radikale venstre på afgørende måde uenige med SF. Jeg vil dog skynde mig at sige, at selvfølgelig er der en del af indholdet i dette forslag, som ikke er uinteressant, og som jeg synes siger noget om, hvad der er det moderne gymnasiums problemer, ligesom det også siger noget om, på hvilken måde man kan løse nogle af dem. Men vi er afgørende imod at lave et fælles gymnasium, et fælles forløb.

Vi er også imod en total nedbrydning af faggrænserne som den, der lægges op til i forslaget her. Vi har samme opfattelse, som andre har givet udtryk for, at det ikke vil virke tiltrækkende på et stort antal af de elever, der ellers gerne vil søge gymnasiet, og det er formentlig også rigtigt, at store dele af lærerkorpset vil være mere end forbeholdne. Selv om det selvfølgelig ikke er det eksisterende lærerkorps, der skal bestemme, hvordan gymnasiet skal se ud, er det dog ikke